

paa at give Eleverne et alment Kendskab til Arbejdsmidlerne og deres Vedligeholdelse og Behandling.

Det pædagogiske Princip i Undervisningen maa være i videst muligt Omfang at imødekomme den Trang til Selvvirksomhed og det Behov for Selvstændighed, som præger de unge i denne Alder. Iøvrigt maa Undervisningen jo udformes i Praksis inden for de rummelige Udtryk, der er anvendt i den foreslaaede Bestemmelse.

Det følger af sig selv, at Undervisningen tillige vil kunne faa Betydning som *Erhvervsvejledning*, en Side der lægges megen Vægt paa i andre Landes Ungdomsskoler. Det er vel ogsaa sandt, at det i mange Tilfælde skyldes mere tilfældige Grunde, at Eleverne ikke har paabegyndt en faglig Uddannelse — oprindelige Betæneligheder ved Læretidens Ufrihed og de færre Lommepege, eller at Forældrene mere har tænkt paa den øjeblikkelige økonomiske Fordel end paa en faglig Uddannelse med alle dens Fortrin paa længere Sigt — og at en Vejledning i saadanne Tilfælde kan tjene til at forhindre en varig Afsporing; men Udvalget har ikke ment at burde trække dette Hensyn direkte frem, da man paa den anden Side ikke kan se bort fra Betænelighederne ved for aktiv en Indsats her. Det er begrænset, hvor mange der er Anvendelse for i Fagene, og den faglærte, som efter Læretiden ikke kan faa Plads, vil ofte i flere Henseender være uheldigere stillet, end hvis han ikke havde lært et bestemt Fag.

En Undervisning i Arbejdskundskab af det angivne Indhold vil naturligvis i første Række være af Betydning for de mandlige Elever, men efter indvundne Erfaringer vil ogsaa *kvindelige* Elever med Udbytte kunne deltage i en saadan Undervisning.

For de kvindelige Elevers Vedkommende kan der imidlertid ogsaa gives Undervisningen i Arbejdskundskab et mere kvindeligt betonet Indhold, saaledes at Vægten især lægges paa *Hjemmets Økonomi, Materialer og Redskaber*. Af Bestemmelsen i Stk. 2 følger, at der herved ikke er tænkt paa Husgerning i Betydningen Rengøring og Madlavning — der ved Siden af kan optages som Bifag paa Undervisningsplanen — men paa den omfattende og i det hele mere ubestemmelige Kreds af Opgaver, der iøvrigt knytter sig til Indretning og Pasning af et Hjem.

Udvalgets *Flertal* har ganske kunnet tiltræde de af Husholdningskommissionen af 1938 fremsatte Synspunkter angaaende Ønskeligheden af, at der gives Adgang for enhver ung Pige til en skolemæssig Husholdningsuddannelse, og er enig i, at en saadan Undervisning for de unge over den undervisningspligtige Alder ligesom enhver anden faglig Uddannelse principielt bør gennemføres paa Frivillighedens Grundlag. Indførelsen af obligatorisk Undervisning udover den undervisningspligtige Alder i Faget Husgerning vil efter Flertallets Opfattelse ikke virke til den Højnelse af Respekten for og Interessen om det huslige Arbejde, som maa være et af Husholdningsundervisningens Hovedformaal.

Den huslige Uddannelse er af almen Interesse for alle unge Kvinder, ligegyldigt hvilken Plads de senere maatte faa i Livet, og ligegyldigt hvilken anden, mere eller mindre indgaaende Uddannelse til ikke huslig Beskæftigelse af højere eller lavere Art, de maatte have faaet. Denne Uddannelse har saaledes Bud til og bør tilrettelægges under Hensyntagen til unge Kvinder af alle Befolkingskredse og ikke blot efter de specielle Hensyn, som gør sig gældende for den her omhandlede begrænsede Kreds af unge Kvinder.

Problemet vedrørende den huslige Uddannelse, der som en faglig Uddannelse bør tilrettelægges efter faglige Hensyn, menes saaledes ikke at kunne eller burde løses ved at indordne denne Uddannelse som et pligtmæssigt Led i den heromhandlede Ungdomsskole, hvis Formaal efter det foran udviklede netop ikke er af faglig, men af almen menneskelig Karakter saavel for de unge Piger som for de unge Mænd. Med det Timetal, der tænkes fastsat for den tvungne Ungdomsskole — mindst 240 og højst 360 Timer — vilde det ikke være muligt, naar Undervisningen tillige skal omfatte andre Fag, at give en Undervisning